

[Handelsministeren.]

fluktuerende, vilkaarlige Kronekurs kan kun blive til Skade og Fortræd for Erhvervene. Et fast Pengevæsen er og har alle Dage været et uundværligt Middel for Erhvervene, og jeg behøver blot i denne Forbindelse at henvise til den Udtalelse, som Landbrugsraadet i sin Tid fremsatte, hvøri man netop pegede paa, at det var ogsaa i Landbrugets Interesse, at man havde et fast Pengevæsen.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sagde, at Afleveringspligten kun var gennemført som en midlertidig Foranstaltning, og han sagde endvidere, at han vilde egentlig fralægge sig at have noget egentligt Ansvar for Foranstaltningernes Gennemførelse. (*Madsen-Mygdal:* Det sagde jeg ikke). Ja, det blev jo ogsaa klart nok dokumenteret i Gaar af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, hvilken Andel det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har haft i Gennemførelsen af Bestemmelserne i Loven af 30. Januar dette Aar, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa at drøfte denne Side af Sagen. Jeg vil kun sige, at alle de Foranstaltninger, her er Tale om, fornuftigvis har Midlertidighedens Karakter, men det kan ikke derfor være rigtigt at hævde, at en Bestemmelse som den, her er Tale om, kun skulde gælde i nogle faa Uger. Den blev gennemført som en Foranstaltning, der blev anset for uomgængelig nødvendig, ellers vilde det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal jo ganske sikkert heller ikke være gaaet med til den, og Nødvendigheden er, efter hvad jeg kan skønne, ikke mindre i Dag end for 3 Maaneder siden, medmindre man vil slaa ind paa en helt anden Valutapolitik, men saa vidt jeg forstaar det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, er det fortsat hans Opfattelse, at vor Valutapolitik skal føres saaledes, at Kronekursen ligger i Omegnen af Sterlingkursen og saa nær denne som paa nogen Maade muligt.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal argumenterede imod Afleveringspligten ogsaa ud fra den Betragtning, at den var noget enestaaende i Verden, men for det første er dette nu aldeles ikke rigtigt, det er aldeles ikke Tilfældet. En Række Stater har tilsvarende eller endogsaa skrappe Valutarestriktioner end de Restriktioner, vi har, jeg nævner Østrig, Ungarn, Czechoslovakiet og fremfor alt Tyskland, og for det andet er denne Indvending ikke lødigere i Dag, end den var, da det ærede Medlem var med til at gennemføre Bestemmelsen i Slutningen af Januar Maaned i

Aar. Og endelig maa jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, naar Talen er om, at vi har gennemført noget, der er noget helt for sig selv, noget ganske specielt dansk, at Bestemmelsen om Valutaattester, Oprettelsen af Valutacentralen, er en speciel dansk Opfindelse, den er, naar alt kommer til alt, vel nærmest at betragte som det ærede Medlems specielle Indsats paa Valutarestriktionernes Omraade. Jeg synes i og for sig godt, det ærede Medlem kan være bekendt at have været med at gøre denne Indsats, for jeg hælder til den Anskuelse, at alle Forhold taget i Betragtning var det rigtigt at oprette Valutacentralen og gøre Brug af Valutaattester, selv om der kan være store Vanskeligheder ved at praktisere denne Foranstaltning, og selv om det i Fremtiden kan volde os store Vanskeligheder at komme bort fra den igen og faa noget andet sat i Stedet. Jeg bebrejder altsaa heller ikke paa nogen Maade det ærede Medlem, at han har været den førende Mand her, jeg gør opmærksom paa, at intet andet Land i Verden har noget tilsvarende. Naar dette er Tilfældet, synes jeg, at det ærede Medlems Indvendinger mod Afleveringspligten ikke har ret meget paa sig, saa meget mindre, som Forholdet er dette, at man i andre Lande, som jeg har nævnt, nu har Valutarestriktioner, der er langt skrappe end de Valutarestriktioner, vi har. (*Madsen-Mygdal:* Har man Afleveringspligt?). Man har ikke fri Dispositionsret over sin Valuta, og det er vel det afgørende. Men trods den Omstændighed, at Valutacentralen og Valutaattesten er noget ganske enestaaende, noget for sig selv, noget specielt dansk, vil det ærede Medlem fornuftigvis ikke have Valutaattesten afskaffet og fri Import genindført; det vil han ikke af den simple Grund, at noget saadant kunde Danmark ikke gaa over til i dette Øjeblik. Men naar Forholdet ligger saaledes, bliver det ærede Medlems meget aggressive Ord mod Afleveringspligten som noget enestaaende og derfor urimeligt og uretfærdigt i Virkeligheden til urimelig Tale. Det ærede Medlems Udtalelser om selve Valutaattesten skal jeg i øvrigt ikke gøre mange Bemærkninger til, saa meget mindre som det ærede Medlem ikke krævede anden Ændring her, end hvad der kan blive Resultatet af rent praktiske Overvejelser, og fordi jeg er enig med det ærede Medlem i den Betragtning, at Valutaattestordningen er en foreløbig, en midlertidig Foranstaltning, der paa et eller andet Tidspunkt maa revideres og til Dels erstattes med andre Foranstaltninger. Hvad disse andre For-